Coraz więcej czasu spędzamy w cyfrowych światach. Miejsca te są bardzo różnorodne - od grup dyskusyjnych w mediach społecznościowych, gier dla jednego lub wielu graczy, aż po ciągle rozwijającą się technologię wirtualnej rzeczywistości. Pandemia COVID-19 przyspieszyła migrację do wirtualnych światów ze względu na to, że dostarczały one możliwość bezpiecznej rozrywki i socjalizacji w sytuacji, gdy prawdziwe miejsca były źródłem zagrożenia. Co ciekawe, wielu nowych użytkowników zadeklarowało, że będzie korzystać z tych rozwiązań nawet po zakończeniu pandemii. W przyszłości exodus do wirtualnych światów może się nawet nasilić, ponieważ największe firmy technologiczne, a nawet miasta, zaczęły rozwijać swoje wersje tzw. metawersum, cyfrowego wszechświata składającego się z kombinacji różnych technologii, w tym wirtualnej rzeczywistości, rzeczywistości rozszerzonej i cyfrowej. Jednym z celów rozwoju tej technologii jest to, żeby codzienne życie w jak największym stopniu połączyło się z wirtualnym, umożliwiając ludziom dosłowne przeniesienie wszystkich swoich aktywności do metawersum. Jednakże, ciągły rozwój miejsc wirtualnych może oznaczać spadek czasu spędzanego na interakcji z miejscami rzeczywistymi, a w związku z tym – spadek ich znaczenia.

Pomimo rosnącej roli miejsc wirtualnych w życiu codziennym, wciąż brakuje badań nad tym, na ile więzi, które tworzymy z miejscami wirtualnymi, są podobne do tych, które rozwijamy z miejscami rzeczywistymi, oraz jak relacje ze światami cyfrowymi modyfikują nasze postawy wobec realnego otoczenia. Osobiste relacje z miejscami, w których mieszkamy i pracujemy mogą przyczyniać się do wielu pozytywnych efektów, takich jak indywidualny dobrostan i poczucie przynależności, działań prośrodowiskowych i troski o miejsce. Z drugiej strony, silne relacje z miejsce mogą również potencjalnie tworzyć bariery przeciwko nowym przybyszom, zwiększać terytorializm i uprzedzenia, a dodatkowo, znacząco wpływać na decyzję o opuszczeniu danego miejsca w poszukiwaniu innej, lepszego miejsca do życia.

Celem tego projektu jest zbadanie, w jaki sposób doświadczenia z miejscami wirtualnymi wpływają na więzi między ludźmi i realnymi miejscami. Ponadto, zbadamy w jakim stopniu siła więzi z realnymi miejscami wpływa na chęć migracji do wirtualnych światów. Proponowane badania przyczynią się do rozwoju wiedzy z zakresu psychologii środowiskowej, społecznej i cyberpsychologii. W naszych badaniach uwzględnimy zróżnicowaną metodologię – od reprezentatywnych badań sondażowych, po badania eksperymentalne i podłużne. Aby zapewnić generalizację naszych wyników, będziemy badać różne typy wirtualnych światów, w tym pierwsze próby implementacji idei metawersum. Chociaż naszym głównym tematem badawczym są migracje do światów wirtualnych, aby uchwycić ich specyfikę, porównamy je do decyzji o migracjach między miejscami w rzeczywistym świecie.